

de la Diputació de Girona, Sr. Arnau descobrí el monument dedicat a Emma dintre del monestir, moment que fou llarga i fortament aplaudit i tot seguit tingué lloc l' ofrena dels pobles que havien gaudit de la protecció de l' Abadessa.

Seguidament, dipositant cadascun la seva ofrena als peus del monument pels seus respectius batlles ompliren novament d' aplaudiments el monestir, i aquí voldria afegir que el nostre poble representat pel nostre batlle, i sense menysprear a ningú fou el més reeixit.

A continuació tingué lloc l' actuació de les corals dels pobles invitats per aquest ordre: Aiguafreda, l' Atmella, Centelles, Conflent, Sant Joan de les Abadesses, Sant Quirze de Besora i La Roca del Vallès, oferint tot un ventall de Cants que foren molts aplaudits. Acabades les actuacions es llegí el missatge del President de la Generalitat Jordi Pujol, a càrrec del Conseller de Cultura de la Generalitat Sr. Joaquim Ferré, missatge ple de bon sentit i total adhesió a l' homenatge que es celebrava. No cal dir, penso, els forts aplaudiments amb que fou rebut aquest missatge del nostre President, i en acabar aquesta emotiva lectura, totes les corals aplegades i els assistents a aquest gran esdeveniment, cantaren el "*Cant de la Senyera*" que molts i no vull amargar-ho, també jo, cantàvem vivament emocionats, els ulls humitejats per l' emoció i els records que aquest cant ens portava, com per exemple la frase del bisbe Torras i Bages quan escriví que "*Catalunya serà cristiana o no serà*" i a fe que així és, ha sigut i serà; el nostre País ha estat moltes vegades sotmès per les armes i els polítics, però mai vençut, fent palesa la frase de que "*Mentre quedi un sol català, Catalunya resorgirà sempre*". Es a dir, tot un munt de records de fets viscuts que malgrat tot no han pogut ni podran mai fer desaparèixer Catalunya com a País que treballa i dansa donant-se les mans, fet que es palesà amb l' enorme, multitudinària sardana que es ballà al claustre del Monestir, on milers de mans formaren quatre anelles envoltant el majestuós claustre ballant una sardana de germanor, aques-

ta germanor que sempre hem sentit tots els catalans i que ningú ni res ens poden prendre.

Acabada aquesta ballada tingué lloc la recepció oferta a totes les representacions oficials on es pogué menjar i beure tota una varietat de menges i begudes per a tots els gustos, tot establint lligams de germanor i amistat entre tots.

Ja al capvespre tingué

lloc una ballada de sardanes al Passeig del Comte Grifré, que es perllongà ja fins ben entrada la nit.

Així ha estat, a grans trets aquesta gran festa d' Homenatge a l' Abadessa Emma, diada que no cal posar en dubte, mai més podrem oblidar els qui d' una manera o altra hi vàrem participar.

Juli G. Valls

